

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 778
שבת חוד"מ סוכות תשפ"ו

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
19:23	18:43	17:35	ירושלים
19:21	18:45	17:49	תל-אביב
19:22	18:43	17:41	חיפה
19:24	18:45	17:51	באר שבע

עורך: יהודה לוינסקי לפני התנ"ך

דבר ראש הישיבה

חבטות

הגויים עמדו נדהמים מול נענועי ארבעת המינים • מה הם היו אומרים על חבטת הערבות?... • יהודים עושים בתמימות, ופועלים דברים נפלאים • להיחבט בקרקע ואז לעלות • להשליך את החכמות

היא לצורך עלייה. כי ככל שהאדם ממתיק יותר על ידי חבטות על הארץ, ככה הוא זוכה לאורות גבוהים יותר ולשמחה גדולה יותר, כי לפני כן היינו "אחור באחור" ורק בשמיני עצרת זוכים לייחוד השלם של "פנים בפנים". לפי ההמתקות של ההושענות ככה זוכה לריקודים, לשמחה, לשירים ולניגונים, לעלות לתורה, ולחבק את הספרים בבחינה שמחובק תחת זרועו של ה'.

כך נראה המלך?

עוד בחינה יש בחביטת הערבות על הארץ, על פי המובא בגמרא (סנהדרין דף יט, ב) על ינאי המלך שלא רצה לשמוע לשמעון בן שטח לעמוד על רגליו אלא אם כל הסנהדרין יאמרו לו לעמוד, ושמעון בן שטח ראה שהסנהדרין כובשים פניהם למטה ומתחמקים מן הדבר, אמר להם: "בעלי מחשבות אתם? יבוא בעל מחשבות ויפרע מכם", ובא גבריאל וחבטן בקרקע וכולם נהרגו. ובדאי שמעון בן שטח המתיק מהם גבורות, שאילולא עשה כך מי יודע מה היו נפרעים מהם בעולם הבא.

וכמו כן בהושענא רבה כדי לתקן את השכינה צריך להשליך את שכלו ומחשבותיו, ולא להיות בבחינת "בעלי מחשבות". זהו סוד חבטת הערבה, שאדם יורד למטה ומשליך את שכלו וכך הוא מצליח להחזיק מעמד.

ולכן בהושענא רבא זה יום האושפיזין של דוד המלך, סוד המלכות, שהזהיר אומר שדוד הוא "בדחנא דמלכא", מפקיר את עצמו לגמרי, שר רוקד מפזז בלא לחוס על כבודו, עד שמילך ראתה את בעלה המלך רוקד ואמרה "כך נראה מלך ישראל? כאחד הריקים?!" אבל דוד המלך אמר (תהלים עג, כב) "בהמות הייתי עמר", אין לי שום חכמה. וזהו סוד התהילים. ולכן יש עניין לגמור את ספר תהילים בליל הושענא רבא, כי כל השמחה של החג היא כדי להגיע לדוד המלך דהיינו לתקן את המלכות, כמו שאומרים "הרחמן יקים לנו את סוכת דוד הנופלת", ולהקים את המלכות זה רק בלא חכמות. אדם לפעמים רוצה ללמוד חכמות ופלפולים אך צריך תמיד לזכור ללכת עם האמונה והתפילה שזה העיקר.

לסיכום, זכינו ללמוד שהושענא רבה זו בחינה שאין שום שכל, עלינו לזרוק את כל השכלים והחכמות, וכן שאדם יורד עד למטה, חובטים אותו ומלקים אותו, ובכך זוכה להגיע משאלו תחתיות לכתר, לרקוד עם ספר התורה בשמחה תורה ולזכות לתיקון השלם.

ב שבת זו אנו עומדים בערב הושענא רבה, שהוא יום הישועות ומעלתו כיום כיפור כידוע, ולמחרתו שמחת תורה - חג שמיני עצרת.

והנה בהושענא רבה יש את מצוות חבטת הערבה, שלכאורה לא מצינו דומה לה במצוות התורה והנביאים, וזה מצווה פלאית - לקחת מצווה ולחבוט אותה על הארץ.

פעם גויים ביקרו בכותל המערבי וראו אדם מנענע ארבעת המינים, והסתכלו בפליאה עצומה על המתרחש. אין להם שום שכל לקלוט את מה שיהודי עושה באמונה פשוטה. ובדאי שאם היו רואים מנהג חבטת הערבות היו מתמהמים יותר מזה.

אך האר"י הקדוש מתאר איזה אורות ומקיפים גבוהים מאוד אדם מקבל בהקפות של ההושענות, שכולם מגיעים מעתיקא קדישא. הוא מסביר שבזמן החבטות ממתקים חמש גבורות מוצפ"ך, בכל חבטה ממתקים עוד גבורה אחת, ובכל הכאה מכוונים כנגד שם אחר לפי סדר ההמתקה אותיות כ-מ-נ-פ-צ. ועל ידי זה יכולים אחר כך בשמיני עצרת יכולים לעשות יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

גם בשחיטת תרנגול הכפרות בערב יום הכיפורים עושים המתקה של חמשת הגבורות, ונאמר בספרים שכל אחד צריך להרגיש ולחשוב בכפרות 'כל מה שעושים לתרנגול היו צריכים לעשות לי עקב עוונתי הרבים'. כזו בחינה יש גם בערבות, שצריך לחשוב שאותי היו צריכים עכשיו לחבוט על הקרקע והערבה עכשיו מכפרת לי ונחבטת במקומי. כי לפעמים צריך לעבור ייסורים במדרגה של שחיטה וחבטות כדי לקבל לבסוף את הישועה שלו.

מחובק תחת זרועו

זהו בחינת חג שמחת תורה שבא אחר הושענא רבה, שתחילה מגיעים לתחתית המדרגה, לארץ, ואחר כך אפשר לזכות לתיקון. אדם צריך לדעת שהוא בא לעולם הזה כדי לתקן את המידות הרעות ולחבוט אותם בקרקע, ורק אחר כך הוא זוכה להרגיש את הטעם האמתי של "טעמו וראו כי טוב ה'". עד שלא שוברים אותו, חותכים אותו, רוצצים אותו, שוברים את כל הגאוה והמידות הרעות - לא רואים נחת אמיתית בעולם הזה.

וכל הירידה הזו שמכים את ההושענות על הקרקע,

כבר לא בהמה

ברוך השם מאכל אדם. לקחנו מאכל בהמה וסכנו בו את סוכתנו, כדי לעשות ההיפך ממה שחטאנו: ירדנו לדרגת בהמה רחמנא לשיזבו, וכתיקון אנחנו לוקחים מאכל בהמה ומעלים אותו לדרגת סוכה, שהוא מאכל אדם.

שים לב לעוד משהו: בכל יום אנחנו נכנסים לסוכה בהתרגשות, ישנים, לומדים, משוחחים, אבל רק כשאנו מברכים על האוכל אנו מוסיפים בהדגשה: ברוך אתה... וציוונו לישב בסוכה! אנחנו אוכלים אוכל של אנשים, לא של בהמות! עכשיו רואים שזה סוכה, עכשיו אנחנו אנשים!

• • •

באמת לא נחמד ללכת לדין תורה עם בהמה שתובעת אותך למה לקחת לה את האוכל, אבל יש יותר גרוע מזה.

גם הגויים ניזונים מאתו צינור תבן, כי "אתם קרויים אדם", והגויים - מה לעשות - הם קצת בהמות... כשאנחנו יורדים במדרגה ומנסים לקחת את עשב השדה, הגוי מתקומם ולפעמים אף מתחיל לקחת את האוכל המקורי שלנו, את האוכל האנושי האמיתי. זה גרוע מאוד, כי כשיש להם את המזון המקורי שלנו הם שולטים עלינו, ואז אנחנו צריכים לשמוע לאו"ם ולעריבים מתי לעלות לקבר יוסף הצדיק. ברגע שהם אוכלים מהצינור שלנו הם שולטים עלינו, ממש לא נחמד.

ברור שזה לא ימשך לעולם, ובסופו של דבר יבוא משיח וכל דבר יחזור למקורו. וגם עד שתקום סוכת דוד הנופלת בשלמות - יש לנו "מיני סוכת דוד": דרך קיום מצוות הסוכה בשלמות ובאמת - אנחנו מחזירים לעצמנו את מדרגת האדם, ניזונים מאוכל אנושי, ואפילו דואגים להחזיר לאומות העולם את מה שלקחנו ומקריבים בשבילים שבעים פרים. קחו לכם את השפע הבהמי, אנחנו כבר יושבים בסוכות, אנחנו כבר אנשים שאוכלים כמו אנשים!

(ליקוטי הלכות מקח וממכר ד)

ג אם לא שמתם לב עד עכשיו, הגיע הזמן לזכור שאנחנו לא רק בחג הסוכות, אנחנו בחג האסיף. הקציר התחיל באזור פסח-שבועות, והתבואה ממתינה לייבוש בשדה, עוברת תהליכי בירור ודישה זרייה ועוד, עד שהיא ראויה להיאסף לביתנו, עד שהיא מאכל אדם.

מאכל אדם. זה היסוד של החג הזה.

בראש השנה חטא אדם הראשון ואכל מעץ הדעת, והעונש שהשם הטיל עליו היה "ואכלת את עשב השדה" - תאכל עשבים!

אדם הראשון הזדעזע: אני וחמורי נאכל באבוס אחד? ישטחו חבילות חציר, ואנחנו נרוץ יחד עם הפרות והחמורים ונתחיל ללעוס אותם?

לא רק שזה נשמע מזעזע, זה יכול להרוג את החיות והבהמות! הרי השם קצב לאדם השפעה ולבהמות השפעה; אם אנחנו נתחיל לאכול את החציר - מה יישאר לבהמות? שנינו מתחרים על אותו שפע - שפע בהמי...

החטא ועונשו. זה מה שגרמנו כשאכלנו מעץ הדעת.

אבל אסור להתייאש. חז"ל מספרים שכאשר השם ראה את חרדתו הגדולה מאותו עונש הרגיע אותו: "בזעת אפך תאכל לחם": אם תרצה - תצטרך אמנם לעבוד קשה ולדוש ולזרות ולרקד ולנפות וללוש ולאפות, אבל בסוף תאכל מאכל אדם, תזכה לשפע של אנשים ולא של בהמות.

וזה לא סיפור שקרה לפני אלפי שנים. כל אחד מאיתנו שמורד במלכנו עושה מעשה בהמה, נמשך אחר תאוות בהמיות במקום להימשך אחר החלק המלאכי והאלוקי שלנו. ואז אנחנו תקועים עם חציר בראש ובפה במקום לחם לבן.

עכשיו אנחנו מנסים לתקן, ב"חג האסיף". גמרנו להפריד את כל המורסן והסובין מהתבואה, ונשאר לנו

לצעירי הצאן

הושענא חכמות ופּלפּולים הושענא

עוד בחינה יש בחביטת הערבות על הארץ, על פי הגמרא שאומרת שחבטו את "בעלי המחשבות": בהושענא רבה כדי לתקן את השכינה צריך להשליך את שכלו ומחשבותיו, ולא להיות בבחינת "בעלי מחשבות". זהו סוד חבטת הערבה, שאדם יורד למטה ומשליך את שכלו וכך הוא מצליח להחזיק מעמד...

מתוך מאמר ראש הישיבה

זהירים בגחלתן

359 שנים לפטירת הרבי ר' העשיל זצ"ל • שב"ק' כ' תשרי תשפ"ג - כ' תשרי תכ"ד

הש"ך עמד נרעד ונפחד, ורבי יוחנן המשיך: "הבט בגמרא שלפני, וראה כי החידוש שייסד רבך מופרך מעיקרו והוא טעות מוחלטת!".

רבי יוחנן ביאר לו את הסוגיא באר היטב עד שהיה נהיר מדוע קבע כי אין ביאור למשנה, והוסיף: "מחר, כשרבך ידרוש בפני לומדי העיר ויטביר את פירושו, עלה אתה אל הבמה ותסביר בפני כולם את הטעות שבפלפול המבריק שמפריכה את היסוד לבניין, ובכך תציל את חיי רבך!".

"בזכות זאת" המשיך רבי יוחנן בדבריו המרטיטים, "תזכה שיפוצו חיבוריך על פני כל קצוות תבל, ואילו חיבורי רבך - למרות שהוא גאון אדיר וראש חכמי הדור - לא יתפרסמו, בכדי שתהיה לו כפרה על דבריו".

למחרת דרש רבי העשל בפני הצורבים שבעיר ופרס את חידושו הנפלא כשכולם נפעמים ומוקסמים, אך אז נעמד תלמידו הש"ך על הבימה ואמר כי נקודה פלונית שבחידוש מוטעית ולכן נפל כל הבניין.

הקהל היה המום, ורבי העשל הגיב: "יכולני להישבע בבירור כי אין הפירכא משל תלמידי רבי שבתי כהן, אלא ודאי רבי יוחנן עצמו גילה לו את הפירכא!", כפי שאכן היה.

אכן, עד כמה עלינו להזהר בכבוד הגדולים והקדמונים! למרות שרבינו העשל היה מנהיג וגאון הדור וכתב ספרים רבים בתורה, לא נשאר ממנו כי אם מעט מזעיר, כדי לכפר על חטאו בביטוי שאינו ראוי שיצא מפיו בשגגה.

(מקור: מוהר"ם מדבורנה, הובא בספרו "דבר חיים" בליקוטים על ב"מ)

כות גדולה היא לתלמידי הישיבה לחסות בצל הגאון האדיר שכל התורה מונחת על כף ידו. גדולי דורו ותלמידיו העריכוהו עד אין קץ, ה"ט"ז, תלמידו הנאמן, מכתירו (ט"ז) אבן העזר ס' קנו סק"ח) כ"רבן של הגולה, הגאון המפורסם בכל קצוי ארץ", וה"נודע ביהודה" תמיד מקדים לשמו את התארים "גאון הגאונים, ראש כל בני הגולה".

אחד התלמידים נעמד ליד ראש הישיבה לברר עניין מסוים, ומידי עומדו הוא שומע את רבו מתנצח עם חבריו ומסביר להם פירוש נפלא במשנה ד"חבית" -

הגמרא בבבא מציעא (מא, א) מביאה את דברי רבי יוחנן, שאמר שלא מצא כל אפשרות לפרש את המשנה האמורה לפי שיטת-תנאים אחת, כי לכאורה תחילת המשנה נאמרת לפי שיטת רבי ישמעאל וסופה כדעת רבי עקיבא, ללא שהמשנה מציינת זאת, דבר המעורר תמיחה רבת.

רבי יוחנן סיים ואמר: מי שיצליח לפרש את המשנה המדוברת לפי דעת תנא אחד, ללא להידחק ולומר שהתנא ששנה את תחילת המשנה לא זה ששנה את סופה - הריני מבטיח שאוביל עבורו את בגדיו לבית המרקח, מעשה תלמיד לרב מובהק! רבי יוחנן הסכים להשפיל את כבודו ולהראות שהוא כביכול "תלמידו" של המתרגם הגאון שיצליח לפרש את המשנה כהוגן.

והנה, שומע הבחור כי רבו הצדיק רבי העשל בונה מגדל אדיר ואיתו, ועל פיו מבאר את המשנה באופן צח ובורר לפי דעת תנא אחד, ללא כל פגם!

התלמידים סביב מתפעלים, ההתגודדות סביב גדלה והלכה, והתלמידים המופלגים יצאו ממליהם מהתפעלות מהחידוש היציב והנכון.

הרבי ר' העשל החליט לכנס את כל תלמידי החכמים שבעיר ולפרוש בפניהם את החידוש האדיר שהעלה במצודתו. לילה קודם, חזר שוב באזני תלמידיו על הבניין הנאדר שבונה, ובתוך סערת הדיבורים נפלט בהיסח הדעת מפי רבינו העשל: "איי רבי יוחנן... ביטוי עם שני של פגיעה ברבי יוחנן שכביכול לא מצא את הפירוש הגאוני והנכון כל כך..."

ברגע שיצאה ההתבטאות מפיו של רבינו העשל, נשבה רוח פתאומית מהחלון וכיבתה את כל הנרות שהאירו את בית המדרש.

חרדה הזדחלה לליבות הלומדים, ורבינו שבתי כהן, הש"ך, שישב גם הוא כתלמיד מובהק לרבי העשל, יצא להביא אש להעלות שוב את הנרות.

הוא נכנס לבית הראשון בו נתקל, שם ישב ישיש הדור פנים שפנה אליו: "איני הוא רבי יוחנן שבגמרא. דע לך, שבשיל המילים שנפלטו מפי רבך בהיסח הדעת נגזר עליו להסתלק מן העולם. באתי להצילו כדי שלא יהיה נענש בגיני חלילה".

גאון הגאונים ורשכבה"ג. המצבה שהיתה על קברו

הרבי ר' העשל מקראקא זצ"ל

נולד: בשנת ש"נ בערך.

גזע קודש: אביו רבי יעקב היה רב לדובלין.

תחת אבותיו: בהיותו כבן 50 נפטר אביו. לא אבה לרשת את רבנותו, אך נתמנה תחתיו לראש הישיבה. **קראקא דכולא ביה:** בשנת תט"ו נתמנה לאב"ד קראקא עקב פטירת רבם ה"תוספות יום טוב", ושם כיהן עד פטירתו.

מתלמידיו: הש"ך, ה"ט"ז, רש"ק בעל "ברכת הזבח", בעל "עבודת הגרשוני", ועוד ועוד.

נפטר: כבן 75.

בספר "רחמי האב" מספר כי פעם דרש הרבי ר' העשל בעיר גדולה, וכשהלומדים החלו להתפלפל ביניהם נעשה רעש גדול בבית הכנסת, אך מעל כולם נשמע קולו מזהיר ומעורר: "אשרי איש שלא ישכחך!"

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מטאור

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לצינור

שאלה:

עד מתי אפשר לקרוא "שנים מקרא" של פרשת וזאת הברכה?

התשובה:

יש אומרים עד קריאת ה"חתן בראשית", ויש אומרים עד סוף יום שמחת תורה.

הרחב דבר:

נאמר ב"שולחן ערוך" (סי' רפה ס"ד), שיהודי שלא הספיק לומר "שנים מקרא ואחד תרגום" של פרשה כלשהי, יכול לאומרה עד שקוראים במנחה של שבת את הפרשה הבאה. מצוות אמירת שמו"ת היא כדי להשלים את הפרשה "עם הציבור", וכשהציבור החל את הפרשה הבאה שוב אי אפשר להשלים את הפרשה הקודמת.

השולחן ערוך מביא שיטות נוספות עד מתי אפשר להשלים: עד סוף יום שלישי, והשיטה המאוחרת ביותר - עד שמחת תורה, שאז הציבור מסיים את התורה; עד אז עוד איכשהו זה נקרא "עם הציבור", לאחר מכן כבר אי אפשר להשלים.

יוצא מכך, שאת פרשת "וזאת הברכה" אין אפשרות להשלים אחר שמחת תורה כלל, מאחר והציבור כבר התחיל מחזור חדש מבראשית!

השאלה היא, האם בעיצומו של יום שמחת תורה, כשהציבור מתחיל את המחזור החדש בקריאת "חתן בראשית", האם כבר אי אפשר להשלים שמו"ת של

פרשת וזאת הברכה?
נביא את דעת פוסקי זמנינו:

דעת ה"כף החיים" (סי' רפה סקכ"ו וסקכ"ט) שאכן כשהציבור גמרו לקרוא את פרשת וזאת הברכה תם זמן השמו"ת שלה, וכן דעת הגרי"ש אלישיב (קונטרס עזרת אליעזר סוכות עמ' 40 הע' 107) והגר"ע יוסף (על חזון עובדיה שבת ח"א עמ' שלה בהע'). אמנם דעת הגר"נ קרליץ (חוט שני שבת סי' רפה סוף ס"א) שמסתבר שיכול בדיעבד להשלים עד סוף שמחת-תורה (אך ראה שם שזה רק לדעות הנוספות בשו"ע סי' רפה הנ"ל), וכך כתב הקצות השולחן (סי' עב בדי השולחן סק"ט), והגר"ש קמיניצקי (קובץ הלכות סוכות פרק מד הע' כ) (והגר"ח קניבסקי לפעמים השיב כך ולפעמים כך).

לסיום, נציין בקצרה את תחילת הזמן: לכתחילה אומרים שמו"ת של וזאת הברכה בהושענא רבה (משנ"ב סי' רפה סקי"ח), ויש אומרים שתחילת הזמן הוא משבת פרשת האזינו במנחה, שאז קרא את פרשת וזאת הברכה (ראה פסקי תשובות סי' רפה אות טו, ובהערות "דרשו" סי' תרט סק"ד).

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

מישהו רוצה לסגור את הקלויז?

ונראה אם אכן הציבור מעוניין במועדון או שרוצים להשאיר את הקלויז על תילו כמקום תורה ותפילה. זו היתה העזה גדולה לומר באותם ימים דבר כזה לרשויות.

"אומר ועושה, אבי הקים סוכה בשוק באזור של יוצרי פרסות הסוסים סוכה גדולה מאוד, והביאו כסאות ושולחנות, ונגנים שינגנו, הכול שילם אבי מכיסו. מה אומר לכם... היו שם כל כך הרבה אנשים, שממש לא יכלו לעבור. והגיעו כל הצעירים ושמוח, ואף מהנ.ק.ו.ד הגיעו, ובעידן חדוותא אבא שלי שאל שם את הצעירים: "האם יש מישהו שרוצה שישגרו את הקלויז?" אפילו אחד לא ביקש

שיסגרו, כך הצליח אבי בחכמתו להשאיר את הקלויז פתוח לעוד תקופה מסוימת...
(מגזין "ניצוץ" תשרי תשע"ה)

פנינו תיאורו של רבי עובדיה ב"ר נחמן שטארקס ז"ל על סגירת הקלויז דחסידי ברסלב באומן:

הנ.ק.ו.ד רוצה אותו למועדון. הקלויז העתיק

"הקלויז היה מבנה יפה מאוד עם ציורים מרשימים. שמעתי שהושקע בו הון רב, עד שרבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין קצת הקפיד על כך.

"אבי היה תמיד אומר לראש העיר, חיים סניקין, בדרכיו שלו, שישתדל מאוד שלא יהרסו את הקלויז.

"יום אחד אמרו לו גורמים מהנ.ק.ו.ד או מהעירייה, שצעירי הקלויז חפצים להפוך את המקום למועדון כינוס לצעירי הקומוניסטים ואף אחד לא חפץ כלל להתפלל שם. אמר להם אבי 'מאיפה אתם יודעים? אני אראה לכם להיפך!', והוסיף ואמר, שהיות וחג הסוכות בפתח, נעשה מסיבה בסוכה גדולה לכבוד החג ולכבוד היארצייט של רבינו הקדוש,

פתגם השבוע

ילדים צריכים להיות שותפים במלאכות הבית והמשפחה

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים
עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

המוסד הקדוש בלב תל אביב

שלנו. "לכן אני ממליץ ללמוד ליקוטי מוהר"ן, כי רבי נחמן מדבר בשפה שאף אחד לא מדבר, בשפה וסגנון של הדור שלנו. אם רוצים להצליח אל מול הניסיונות הקשים שואבים עצות משם. היום כולם מבינים את זה, זה לא סוד, מבינים איך הדור שלנו היה נראה חלילה בלי רבי נחמן".

דבריו של הרב מקבלים נופך משמעותי דווקא בעקבות כך שמושבו בלוע של טומאה, כשגם שם הוא רואה את הפלא שבעצותיו של רבינו הקדוש, שמצליח לגעת בנקודה היהודית הרחוקה ביותר ולעורר אותה. "כאן אפשר לראות את זה היטב" הוא מתאר, "שרבי נחמן גילה את הנקודה שבתוך הנפש, שיכולה להציל את האדם בדור שכל כולו גירויים מבחון, גירויים שבקלות ממש יכולים לבלבל, במתן כביכול 'צבעים זוהרים' של הבלים ותאוות, תרבות חיצונית שחודרת לכל מקום, ומי יכול להתגבר

תום הליכה של כמה דקות, היה מגביה פוסק הדור את עיניו, מביט בהערצה גלויה במבנה בית הכנסת הקטן הניצב מולו, כמו מנסה לשאוב ממנו ומן הדמויות המתהלכות בו נופך של יראת שמים ועבודת השם נדירה.

'בואו ונראה' הוא לוחש לבניו הקטנים, כשהוא עומד על מפתן בית הכנסת, 'בואו נראה תפילה אמיתית מה היא'.

מקבלים את הדלק

רבנות חוזרים בתשובה. הר"ג אויערבאך עם תלמידים

לקראת חגי תשרי נכנסו צוות כתבי "ניצוצות" אל מעונו של הגאון רבי מרדכי אויערבאך שליט"א, בנו חביבו של פוסק הדור מרן הגרש"ז זצוק"ל שעומד בראש קהילת 'אביר יעקב' סאדיגורה בתל אביב שבה מאות בעלי תשובה, בנוסף לכהונתו בראש ישיבת 'הליכות שלמה' בתל אביב, נשיאם של המרכז הארצי לטהרת המשפחה, סמינר 'אוהל רבקה' בירושלים ותלמוד תורה 'חכמת שלמה' החסידי בירושלים.

עליה לא רבי נחמן???"

הרב אויערבאך בחר להתחיל את השיחה דווקא בגדולתו של הספר ליקוטי מוהר"ן ובחשיבות העצות הנלמדות ממנו, כשהוא מדגיש עד כמה עבור בעלי תשובה הספר הזה הוא הצלה של ממש. "חוזרים בתשובה מקבלים את הדלק לעבודת השם מהספר ליקוטי מוהר"ן", הוא פותח ומכריז אחרי שפגש בחייו רבבות חוזרים בתשובה על כל גווניהם.

חצוב מהיכלות טמירים

במהלך השיחה המרתקת סיפר הר"ג על לילות השבת בהם היה אביו הגרש"ז זצ"ל פוסע בסמטאות "שערי חסד" לכיוון בית הכנסת של ברסלב, שם הם ניצבו למשך דקות ארוכות, מבשמים את אוזנם מקולות הלב הברסלבאי ההומה, טוענים את נפשם בנהמות הנער הגועש, במנגינה של שלמות השותפכת ועולה, קולם של החסידים נשמע מסוף העולם ועד סופו, כשלאחר התפילה מושיטים איש את ידו רעהו ופוצחים במנגינה החצובה מהיכלות טמירים "שבענו מטובך... איי שבת קודש...".

"אנשים מבקשים להבין מה קרה פתאום שהדרך של רבי נחמן הפכה לכוז גדולה, הרי אני זוכר את ברסלב של פעם, ראיתי את הגדולה שלהם, עבודת השם שאין לתאר, אבל כמה היו עשירים שלושים, מאה, העולם לא הכירו אותם..

"התפילות הללו עד היום עומדות מול עיני", מעיד הגאון הגדול רבי מרדכי אויערבאך שליט"א, "היינו עומדים שם דקות ארוכות עם אבינו וחקקנו בלב מהי צורת התפילה של יהודי אמיתי, איך צריך להתפלל".

השיחה המיוחדת והמרתקת עמוסה בפרטים מעניינים ובאנקדוטות מרשימות, ובה גם עצות והדרכות ובפרט לבעלי תשובה חסידי ברסלב אותם מכיר הרב אויערבאך היטב.

(הכתבה המלאה התפרסמה במגזין "ניצוצות" חודש תשרי. למנויים: 02-6231218)

אבל הדור השתנה" ממשיך הרב אויערבאך, "ובשונה משאר הספרים הקדושים, הספרים של ברסלב מדברים בסגנון אחר מהספרים של פעם למרות שנכתבו לפני מאתיים שנה, הם מדויקים לדור שלנו. זו הסיבה שפתאום בדור שלנו, אחרי שנים שחסידות ברסלב הייתה חסידות קטנה, פתאום היא הפכה לחסידות שכל כך הרבה מתקרבים אליה, זה בגלל שרבי נחמן דיבר לדור

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

